

สรุปผลการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)
วันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๔

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๔๐ นาฬิกา

ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร อาคารรัฐสภา

ข้อหารือของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

นายศุภชัย โพธิ์สุ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร ขึ้นบัลลังก์และได้อนุญาตให้สมาชิกฯ พิจารณาหรือปัญหาที่เกี่ยวกับความเดือดร้อนของประชาชนหรือปัญหาอื่นใด ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒๔ โดยสมาชิกฯ ได้พิจารณาหรือในประเด็นเรื่องต่าง ๆ คือ การก่อสร้างและปรับปรุงถนนในพื้นที่เรื่องที่ดิน นสล. ศูนย์เดินสำรวจโฉนดที่ดิน ไฟฟ้าส่องสว่าง การก่อสร้างสะพานลอย ปัญหาสายด่วน ๑๓๐๐ ศูนย์ช่วยเหลือสังคม ปัญหาสุขอนามัยในแคมป์คนงานก่อสร้าง การทำประกันสังคมให้กับคนงานก่อสร้าง ตลาดกลางเฟือกที่อำเภอบ้านหมอ เรื่องไฟสัญญาณจราจร การเร่งรัดออกพระราชกฤษฎีกาเวนคืนที่ดิน ปัญหาการเรียนออนไลน์ซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการศึกษา ขอให้เปิดเรียนตามปกติ ปัญหาผู้บุกรุกคลองโคกคามลาดพร้าว เรื่องการประกันรายได้พืชเกษตร เรื่องอัตราภาษีบุหรี่และยาเส้นที่เปลี่ยนแปลงใหม่ การดูแลสุขภาพประจำปีให้กับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และ อสม. เรื่องค่าตอบแทนของผู้นำทางศาสนา (อิหม่าม) สัมปทานรังนกนางแอ่นที่จังหวัดพัทลุง ฯลฯ

เมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานของที่ประชุมได้เปิดประชุมและดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ สรุปผลการประชุมได้ ดังนี้

ระเบียบวาระเรื่องด่วน

๑. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่ง คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ (ในระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑) โดยเป็นการพิจารณาต่อจากการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๘ กันยายน ๒๕๖๔

ที่ประชุมได้ลงมติในวาระที่ ๑ รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ ๒๘๓ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มี งดออกเสียง ๑ เสียง ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๙ คน เพื่อพิจารณา เนื่องจากเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก ตามมาตรา ๑๒๘ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญฯ ประกอบกับข้อบังคับฯ ข้อ ๑๒๑ จำนวนคณะกรรมการวิสามัญต้อง

ประกอบด้วยผู้แทนองค์กรเอกชนที่ทำงานเกี่ยวกับเด็กไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการวิสามัญทั้งหมด คณะกรรมการฯ ประกอบด้วย

๑. ศาสตราจารย์พิเศษวิศิษฎ์ วิศิษฎ์สรอรรถ	๒. นางมาระตี นลิตา อันทาโม
๓. นางสาวศิริพร เอี่ยมธงชัย	๔. นายสุพล บริสุทธิ์
๕. นายสรารุช เบญจกุล	๖. นายนพดล แก้วสุพัฒน์
๗. นายสุรสิทธิ์ นิธิวุฒิวรรักษ์	๘. นายชูศักดิ์ ศิริมาศทอง
๙. นายสมศักดิ์ คุณเงิน	๑๐. นางสาวพัชรินทร์ ชำศิริพงษ์
๑๑. นางภัทรมน เพ็งส้ม	๑๒. นายวิรัช พันธุมะผล
๑๓. นายสุพล พันธุมโน	๑๔. นายมารุต มัสยวานิช
๑๕. นายวิรัตน์ วิริยะพงษ์	๑๖. นายไชยวัฒน์ ไตรยสุนันท์
๑๗. นายรุ่งโรจน์ แก่นสวาท	๑๘. นายโกศล ทกสุวรรณ
๑๙. นางสาวธิดิพร ดนตรีพงษ์	๒๐. นายปิยะ همانเอ็น
๒๑. นายชาการิยา บิณญชูฟ	๒๒. นางอุไร โชติรุ่งโรจน์
๒๓. นางวิไลรัตน์ จุลศิริ	๒๔. นางจิตณาพร รักธรรม
๒๕. นายนิยม เวชกามา	๒๖. นายฉลาด ขามช่วง
๒๗. นายรังสรรค์ มณีรัตน์	๒๘. นายมานะศักดิ์ จันทร์ประสงค์
๒๙. นายสุรชัย เป้าจรรยา	๓๐. นายวัฒนา เตียงกุล
๓๑. รองศาสตราจารย์อภิญญา เวชยชัย	๓๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัญมณี บุรณกานนท์
๓๓. นายวันชัย บุณนาค	๓๔. นายประพนธ์ หลีสิน
๓๕. นายณัฐวุฒิ บัวประทุม	๓๖. นางทิวา ณ นคร
๓๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราภรณ์ อรุณากูร	๓๘. ว่าที่เรือตรี ธนวรรณ สุวรรณपाल
๓๙. นายสุนทรชัย พรเจริญ	

กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

๒. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ พ.ศ. ซึ่ง นายนพคุณ รัฐผไท กับคณะ เป็นผู้เสนอ (ในระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๒) โดยที่ประชุมเห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันอีก ๖ ฉบับ ขึ้นมาพิจารณาพร้อมกันไป คือ

(๑) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมการปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ซึ่ง คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ (ในระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๙)

(๒) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ พ.ศ. ซึ่ง นายประกอบ รัตนพันธ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ (ในระเบียบวาระที่ ๕.๒๘)

(๓) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ พ.ศ. ซึ่ง นายสฤกษ์ดี บุตรเนียร กับคณะ เป็นผู้เสนอ (ในระเบียบวาระที่ ๕.๓๐)

(๔) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ พ.ศ. ซึ่ง รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ กับคณะ เป็นผู้เสนอ (ในระเบียบวาระที่ ๕.๓๑)

(๕) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ พ.ศ. ซึ่ง นายเกษม ศุภรานนท์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ (ในระเบียบวาระที่ ๕.๓๓)

(๖) ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ พ.ศ. ซึ่ง นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ กับคณะ เป็นผู้เสนอ (ในระเบียบวาระที่ ๕.๓๕)

ก่อนที่ที่ประชุมจะพิจารณา ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานของที่ประชุมได้อนุญาตให้ นายอำนาจ วิทยานุกูวดี เลขาธิการสภาการศึกษา นางสาวอุษณีย์ ธโนศวรรย์ รองเลขาธิการสภาการศึกษา และนางสาวณัฐกานิตยาพร นิตกรชำนาญการพิเศษ เข้าร่วมชี้แจงต่อที่ประชุม ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๗๖

เมื่อผู้เสนอ และนางสาวตริณัฐ เทียนทอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้แถลงหลักการและเหตุผล ที่ละเอียด ตามลำดับ

นายณพคุณ รัฐผไท นายประกอบ รัตนพันธ์ นายสฤกษ์ดี บุตรเนียร รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ นายเกษม ศุภรานนท์ และนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ได้แถลงหลักการและเหตุผล ในทำนองเดียวกัน

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้ กศจ. มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๘ (๑))

(๒) กำหนดให้ กศจ. มีอำนาจหน้าที่ในเขตจังหวัด ในการเสนอความเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต่อคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ไม่รวมถึงอำนาจหน้าที่ซึ่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร

ทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา (เพิ่มเติมข้อ ๘ (๕) วรรคสอง)

(๓) กำหนดให้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตจังหวัด ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ กศจ. และ อศจ. (แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๑๑ (๖))

(๔) กำหนดให้ศึกษาธิการจังหวัด เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของศึกษาธิการภาค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินงานของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด และให้มีรองศึกษาธิการจังหวัด เพื่อช่วยเหลืองานศึกษาธิการจังหวัด จำนวนสามคน (แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง)

(๕) ยกเลิกอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในจังหวัดหรือกรุงเทพมหานครตามมาตรา ๕๓ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ของศึกษาธิการจังหวัดโดยความเห็นชอบของ กศจ. (ยกเลิกข้อ ๑๓)

(๖) กำหนดให้การบริหารงานบุคคลที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ไม่ต้องมอบอำนาจให้กับศึกษาธิการจังหวัดเป็นผู้ปฏิบัติราชการแทน (เพิ่มเติมข้อ ๑๔ วรรคสี่)

(๗) กำหนดให้บรรดาอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดอำนาจหน้าที่ไว้ (มาตรา ๙)

เหตุผล

โดยที่หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้ออกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๑๙/๒๕๖๐ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ กำหนดมาตรการและกลไกเพื่อแก้ไขปัญหาการจัดการศึกษาของประเทศในส่วนภูมิภาคที่มีความซับซ้อนและสั่งสมมาเป็นเวลานาน ซึ่งมาตรการและกลไกดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ กศจ. ทั้งอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป ส่งผลกระทบต่ออำนาจในการจัดการบุคลากรตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ผู้บังคับบัญชาโดยตรงในระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา ไม่มีอำนาจในการบังคับบัญชาเพื่อให้คุณและโทษต่อบุคลากร คุณภาพการปฏิบัติงาน และการจัดการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนของชาติถูกลดทอนลง ขาดการมีส่วนร่วมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับปัญหา เกิดการสิ้นเปลืองงบประมาณ และเกิดความล่าช้าในการปฏิบัติงาน ทั้งยังขัดต่อหลักการกระจาย

อำนาจการบริหารงานบุคคลลงสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ซึ่งก่อให้เกิดความขัดแย้งทางความคิดอย่างรุนแรงและขาดการยอมรับซึ่งกันและกันในองค์กร สมควรแก้ไขคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติดังกล่าว เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายทางการศึกษาและการปฏิบัติงานของบุคลากรทุกฝ่ายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามเป้าหมาย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

นางสาวตรีสุข เทียนทอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้แถลงหลักการและเหตุผล

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

(๑) ยกเลิกอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการขับเคลื่อนในการแต่งตั้ง อศจ. (ยกเลิกข้อ ๓ (๗))

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของ กศจ. ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลซึ่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. จังหวัด หรือ อ.ก.ค.ศ. กรุงเทพมหานคร (แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๘ (๑))

(๓) ยกเลิกอำนาจหน้าที่ของ กศจ. ในการเสนอคณะกรรมการขับเคลื่อนเพื่อแต่งตั้ง อศจ. (ยกเลิกข้อ ๘ (๘))

(๔) ยกเลิก อศจ. โดยให้ออนอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลของ กศจ. ไปเป็นของ อ.ก.ค.ศ. จังหวัด หรือ อ.ก.ค.ศ. กรุงเทพมหานคร (ยกเลิกข้อ ๙)

(๕) กำหนดให้มีคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจังหวัดในแต่ละจังหวัด และคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากรุงเทพมหานคร และให้บรรดาอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะอนุกรรมการดังกล่าว แล้วแต่กรณี (เพิ่มข้อ ๙/๑ ข้อ ๙/๒ และข้อ ๙/๓)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดให้มีอำนาจดำเนินงานเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลเฉพาะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งอยู่ในสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด (แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๑๑ (๖))

(๗) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของศึกษาธิการจังหวัด โดยยกเลิกอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา เฉพาะงานที่เกี่ยวข้องกับ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง)

(๘) กำหนดให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาโดยอนุมัติ อ.ก.ค.ศ. จังหวัด หรือ อ.ก.ค.ศ. กรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแทนศึกษาธิการจังหวัด โดยความเห็นชอบของ กศจ. (แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๑๓)

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปการศึกษาในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการให้ชัดเจนยิ่งขึ้นจะทำให้การบริหารงานบุคคลในภูมิภาคของกระทรวงศึกษาธิการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สมาชิกฯ อภิปรายสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติที่สมาชิกเสนอ จำนวน ๖ ฉบับ โดยนำเสนอให้เห็นถึงสภาพปัญหาการบริหารการศึกษาในแต่ละพื้นที่ ประเด็นคำสั่งหัวหน้า คสช. ที่ ๑๙/๒๕๖๐ กำหนดให้มีศึกษาธิการภาค (๑๘ ภาค) และให้มีคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัด (กศจ.) มีอำนาจหน้าที่แทน อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา กล่าวคือ ยุบ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ แล้วตั้งศึกษาธิการจังหวัด โดยอ้างว่าเป็นการแก้ไขปัญหาการทุจริต การวิ่งเต้น ซึ่งการตั้ง กศจ. สร้างปัญหาทำให้ระบบบริหารจัดการศึกษามีความล่าช้า เกิดความล่าช้าในหลายขั้นตอน โดยเฉพาะขาดการมีส่วนร่วมของครูและบุคลากรทางการศึกษาในแต่ละเขตพื้นที่ ไม่เอื้อให้เกิดการกระจายอำนาจในการบริหารงานบุคคล ได้แก่ ๑) ปัญหาการกำหนดนโยบายการบริหารงานบุคคลในพื้นที่/จังหวัด ซึ่ง กศจ. ไม่ทราบถึงปัญหาในระดับพื้นที่ ทำให้การกำหนดนโยบายไม่มีประสิทธิภาพ การรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ กศจ. (ผู้ว่าราชการจังหวัด) ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการศึกษาโดยตรง ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานบุคคลคุณภาพการปฏิบัติงานและการจัดการศึกษา ทำให้เกิดความล่าช้า ไม่คล่องตัว ไม่ตอบโจทย์ปัญหาของแต่ละพื้นที่ บริหารงานบุคคลครูประถมและมัธยมรวมกันทำให้ขาดเอกภาพ ทำให้ครูถูกจำกัดความคิดสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหา ๒) การพิจารณาให้ความเห็นชอบบรรจุและแต่งตั้ง มีความล่าช้า ไม่ทราบข้อมูล ขาดความเข้าใจเชิงลึก ไม่ละเอียดรอบคอบ รวมศูนย์ไว้ที่จังหวัด ๓) การพิจารณาความดีความชอบ เกิดความเหลื่อมล้ำ ขาดการมีส่วนร่วมจากครูและบุคลากรทางการศึกษา เพราะไม่มีความเข้าใจใกล้ชิด ๔) การดำเนินการทางวินัย อุทธรณ์ ขาดการมีส่วนร่วมให้ข้อมูล ๕) การสร้างขวัญและกำลังใจยกย่องเชิดชูบุคลากรครู กศจ. ขาดความเข้าใจเรื่องการศึกษา บุคลากรขาดขวัญกำลังใจเนื่องจาก ผอ.เขตพื้นที่การศึกษาไม่มีอำนาจ ต้องรอ กศจ. ซึ่งมีผู้ว่าเป็นประธาน ๖) การกำกับดูแลติดตามประเมินผลการบริหารงานบุคคลของครูและบุคลากรทางการศึกษา ขาดความเชื่อมโยงกับผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่ เช่น อปท. เอกชน หน่วยงานอื่น ๆ กศจ. เป็นระบบวิ่งเต้น แตกต่างจาก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ ซึ่งมีความเข้าใจ ๗) ขาดการมีส่วนร่วมของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง โครงสร้างของ กศจ. ขาดตัวแทนครู เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียเข้ามามีส่วนร่วมน้อย ๘) ปัญหาคุณภาพในการปฏิบัติงานและการจัดการศึกษาให้กับเด็กและเยาวชนถดถอยลง เช่น การยุบรวมโรงเรียนเข้าด้วยกันทำให้นักเรียนเดินทางมาเรียนได้ยากลำบาก ปัญหาการศึกษาออนไลน์ในช่วงโควิด-๑๙ ขาดประสิทธิภาพ

ข้อดีของการกำหนดให้มี อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา คือ ๑) เป็นประโยชน์ในการกำหนดนโยบายการบริหารงานบุคคลในเขตพื้นที่ได้อย่างใกล้ชิด ทราบจุดเด่นจุดด้อย ปัญหาอุปสรรค ๒) การพิจารณาบรรจุแต่งตั้งครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความรวดเร็ว ๓) การพิจารณาความดีความชอบ เกิดความเป็นธรรมและการมีส่วนร่วม เพราะ อ.ก.ค.ศ. รู้จักบุคลากรเป็นอย่างดี ๔) การพิจารณาดำเนินการทางวินัย รวดเร็ว เข้าถึงพื้นที่ ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์ ๕) สร้างขวัญกำลังใจ

ปกป้องระบบคุณธรรม ยกย่องเชิดเกียรติคุณด้วยความยุติธรรม ๖) เป็นประโยชน์ในการกำกับดูแลติดตาม ประเมินผลการบริหารงานบุคคลให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย เพราะผู้บริหารทราบถึงปัญหาและรู้จักใกล้ชิด ๗) อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา มีตัวแทนของบุคลากรทางการศึกษา เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่ เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ ส่งเสริมให้เกิดการกระจายอำนาจทางการศึกษาสู่เขตพื้นที่และสถานศึกษา อย่างแท้จริง มีผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนจากครูและบุคลากรในพื้นที่ ซึ่งเป็นโครงสร้าง ที่มีความสมดุล การแต่งตั้งโยกย้ายเป็นการใช้อำนาจของผู้บังคับบัญชา ประเด็นการปรับโครงสร้างองค์กร จะต้องคำนึงถึงประโยชน์ที่ครู นักเรียน และผู้เกี่ยวข้องจะได้รับ เช่น ส่งเสริมการเรียนรู้ กิจกรรมกีฬาเขต กิจกรรมเสริมหลักสูตร กิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ ประเด็นการบูรณาการการศึกษา ทั้งในระดับประถม มัธยม อุดมศึกษาและเอกชน ข้อพิจารณาในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ดีขึ้น การใช้หลักการบริหารการมีส่วนร่วม หลักการกระจายอำนาจ หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานบุคคล การบรรจุแต่งตั้ง โยกย้าย เกลี่ยอัตรากำลัง พิจารณาความดีความชอบ พิจารณาโทษทางวินัย เพื่อความรวดเร็ว คล่องตัว สร้างขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน เป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้การศึกษาบรรลุเป้าหมาย ประเด็นการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทย ข้อพิจารณา ถึงความสอดคล้องกับ ร่าง พ.ร.บ. ปฏิรูปการศึกษา ประเด็นการจัดการปัญหาการทุจริตต้องดำเนินการเฉพาะ ในองค์กรที่มีปัญหา ไม่ใช่ทำลายโครงสร้างทั้งระบบซึ่งทำให้การบริหารงานยุ่งเหยิง ลำช้า โดยมีประธานสภา ผู้แทนราษฎร และรองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ผลัดเปลี่ยนปฏิบัติหน้าที่

ที่ประชุมได้ลงมติในวาระที่ ๑ รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๗ ฉบับพร้อมกันไปด้วยคะแนนเสียงเห็นชอบ ๓๕๐ เสียง ไม่เห็นชอบ ไม่มีงดออกเสียง ๑ เสียง ไม่ลงคะแนนเสียง ๔ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๙ คน เพื่อพิจารณา โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของนายเกษม ศุภรานนท์ กับคณะ เป็นหลักในการพิจารณา คณะกรรมการฯ ประกอบด้วย

๑. นายอำนาจ วิชาญวดี	๒. นางจිරนันท์ เฟ่งพินิจ
๓. นายโกวิท คุณะเนียด	๔. นางสาวอุษณีย์ ธโนศวรรย์
๕. นายสุรพล ทิพย์เสนา	๖. นายชินวรณ์ บุญยเกียรติ
๗. นายวัชรพล โตมรศักดิ์	๘. นายบุญสิงห์ วรินทร์รักษ์
๙. นางสุดา สุขอ่ำ	๑๐. นายนพคุณ รัฐผไท
๑๑. นางผ่องศรี แซ่จิ่ง	๑๒. นายพีระเพชร ศิริกุล
๑๓. นายนิรมิต สุจारी	๑๔. นายครุमानิตย์ สังข์พุ่ม
๑๕. นายเชิดพงศ์ ราชปองขันธุ์	๑๖. นายวิทยา ทรงคำ
๑๗. นายเล็ง พยุงแสนกุล	๑๘. นายเกษม ศุภรานนท์
๑๙. นายอนันต์ ผลอำนวย	๒๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรชัย อินทร์สุข
๒๑. นายเอกราช ช่างเหลา	๒๒. นายกฤษณ์ แก้วอยู่
๒๓. นายพยม พรหมเพชร	๒๔. นายพจน์ เจริญสันเทียะ
๒๕. ว่าที่พันตรี สรชาติ วิชย สุวรรณพรหม	๒๖. นายสฤทธิ บุตรเนียร

๒๗. นางสาวศรีนวล บุญลือ	๒๘. นายสมบุรณ์ ชารัมย์
๒๙. นายสมเพชร มัชปะโม	๓๐. รองศาสตราจารย์สุรวาท ทองบุ
๓๑. นายสมชาย ฝั่งชลจิตร	๓๒. นายณัฐธเมธี ดุลคนิต
๓๓. นายประกอบ รัตนพันธ์	๓๔. นายบัญญัติ เจตนจันทร์
๓๕. นางสาวจิตภัสร์ ตัน กฤดากร	๓๖. นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ
๓๗. นายจิรพัฒน์ สัจยาวร	๓๘. นายธงชาติ รัตนวิชา
๓๙. นายภาสกร เงินเจริญกุล	

กำหนดการแปรญัตติภายใน ๑๕ วัน

ขอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม (ในคราวต่อไป)

ก่อนที่ที่ประชุมจะพิจารณาระเบียบวาระการประชุมต่อไป นายจุลพันธ์ อมรวิวัฒน์ (ส.ส. จังหวัด เชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย) ได้เสนอญัตติตามข้อบังคับฯ ข้อ ๒๘ และข้อ ๕๔ (๒) เพื่อขอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม โดยขอให้ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ซึ่ง คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ (ในระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๓) กรณีที่ประชุมพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ในวันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๔ ให้ไปพิจารณาต่อจากระเบียบวาระกระทู้ถามทั่วไป ในวันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๔ ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบ

ระเบียบวาระเรื่องด่วน

ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วนในลำดับถัดไป คือ **ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ซึ่ง คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ** (ในระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๓) โดยที่ประชุมเห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติ ทำนองเดียวกันอีก ๓ ฉบับ ขึ้นมาพิจารณารวมกันไป คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. ซึ่ง นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา กับคณะ เป็นผู้เสนอ (ในระเบียบวาระที่ ๕.๑๖)

๒. ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ซึ่ง นายสุทัศน์ เงินหมื่น กับคณะ เป็นผู้เสนอ (ในระเบียบวาระที่ ๕.๑๗)

๓. ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ซึ่ง นายสิระ เจนจาคะ กับคณะ เป็นผู้เสนอ (ในระเบียบวาระที่ ๕.๑๘)

ก่อนที่ที่ประชุมจะพิจารณา ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้อนุญาตให้ **นายเรืองศักดิ์ สุวารี** อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ **นายเกิดโชค เกษมวงศ์จิตร** รองอธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

นางสาวนริลักษณ์ แพไชยภูมิ ผู้อำนวยการกองสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ เข้าร่วมชี้แจงต่อที่ประชุม ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๗๖

นายสมศักดิ์ เทพสุทิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และผู้เสนอ ได้แถลงหลักการและเหตุผลที่ละเอียด ตามลำดับ

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย

เหตุผล

โดยที่การทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหายซึ่งกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรงที่ไม่อาจกระทำได้อีกว่าสถานการณ์ใด ๆ ดังนั้น เพื่อยกระดับและเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย สมควรกำหนดฐานความผิด มาตรการป้องกันและปราบปราม และมาตรการเยียวยาผู้ได้รับความเสียหาย ตลอดจนมาตรการอื่นที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประติบัติหรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี และอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการบังคับให้หายสาบสูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

นายกมลศักดิ์ ลีวาเมาะ (ส.ส. จังหวัดนราธิวาส พรรคประชาชาติ) ได้แถลงหลักการและเหตุผล

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการบังคับบุคคลให้สูญหาย

เหตุผล

โดยที่การทรมาน การกระทำที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการบังคับบุคคลให้บุคคลสูญหายซึ่งกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรงซึ่งไม่อาจยกเว้นให้กระทำได้อีกว่าสถานการณ์ใด ๆ อีกทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้รัฐมีหน้าที่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคลจากการถูกค้นตัว จับ คุมขัง หรือถูกกระทำการใด อันกระทบกระเทือนต่อเสรีภาพในชีวิตและร่างกายเกินสมควรแก่เหตุผลที่กฎหมายกำหนด ยิ่งไปกว่านั้น การทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมนั้นจะกระทำมิได้ ประกอบกับประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานหรือการปฏิบัติ หรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี และได้ลงนามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการบังคับให้หายสาบสูญ จึงต้องมีบทบัญญัติที่กำหนดฐานความผิดเป็นการเฉพาะ ตลอดจนมีมาตรการป้องกันและปราบปราม มาตรการเยียวยาผู้เสียหาย และมาตรการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามข้อบทในอนุสัญญาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นการยกระดับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยให้เทียบเท่าสากล และสอดคล้องกับหลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์) ได้แถลงหลักการและเหตุผล

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำทำให้บุคคลสูญหาย โดยกำหนดให้การค้นตัว จับ คும்ขัง หรือกระทำการใดอันกระทบกระเทือนต่อเสรีภาพในร่างกายของบุคคล จะต้องมีการแจ้งสิทธิและจัดทำบันทึกการควบคุมตัวตามที่กฎหมายนี้กำหนดโดยไม่เลือกปฏิบัติ รวมทั้งกำหนดให้ ศาลยุติธรรมเป็นกลไกสำคัญในการตรวจสอบการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันกระทบกระเทือนต่อเสรีภาพ ในร่างกายของบุคคล สร้างระบบความพร้อมรับผิด (accountability) และลบล้างวัฒนธรรมปล่อยให้คนผิด ลอยนวล (impunity) ตลอดจนมีกลไกสนับสนุนช่วยเหลือให้ผู้ได้รับความเสียหายได้รับความเป็นธรรม ผ่านการช่วยเหลือทางกฎหมายเพื่อติดตามตรวจสอบและนำตัวผู้ที่เกี่ยวข้องมาเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทาง อาญา และมาตรการชดเชยฟื้นฟูและเยียวยาความเสียหายทางร่างกาย จิตใจและสังคม และการป้องกันไม่ให้เกิด ภาระเมตเกิดขึ้นซ้ำอีก

เหตุผล

โดยที่การทรมาน การกระทำหรือการลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี และการกระทำ ให้บุคคลเสียหายซึ่งกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง ซึ่งไม่อาจยกเว้น ให้กระทำได้ไม่ว่าสถานการณ์ใด ๆ อีกทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้รัฐมีหน้าที่คุ้มครองสิทธิ และเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคลจากการถูกค้นตัว จับ คும்ขัง หรือถูกกระทำการใดอันกระทบกระเทือน ต่อเสรีภาพในร่างกายเกินสมควรแก่เหตุผลที่กฎหมายกำหนด ยิ่งไปกว่านั้น การทรมาน ทารุณกรรมหรือการลงโทษ ด้วยวิธีโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมนั้นจะกระทำมิได้ ประกอบกับประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาต่อต้าน การทรมานและประติบัติ หรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี และได้ลงนามอนุสัญญา ระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการบังคับให้หายสาบสูญ จึงต้องมีบทบัญญัติที่กำหนดฐาน ความผิดเป็นการเฉพาะ ตลอดจนมีมาตรการป้องกันและปราบปราม มาตรการเยียวยาผู้ได้รับความเสียหาย และมาตรการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามข้อบทในอนุสัญญาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นการยกระดับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยให้เทียบเท่าสากล และสอดคล้องกับหลักการ ของรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

นายอาดิลัน อาลีอิสเฮาะ (ส.ส. จังหวัดยะลา พรรคพลังประชารัฐ) ได้แถลงหลักการและเหตุผล

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำทำให้บุคคลสูญหาย

เหตุผล

โดยที่การทรมาน การกระทำที่โหดร้ายไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการกระทำ ให้บุคคลสูญหายซึ่งกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง ซึ่งไม่อาจยกเว้น ให้กระทำได้ไม่ว่าสถานการณ์ใด ๆ อีกทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้รัฐมีหน้าที่คุ้มครองสิทธิ และเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคลจากการถูกค้นตัว จับ คும்ขัง หรือถูกกระทำการใดอันกระทบกระเทือน

ต่อเสรีภาพในร่างกายเกินสมควรแก่เหตุผลที่กฎหมายกำหนด ยิ่งไปกว่านั้น การทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษ ด้วยวิธีโหดร้ายหรือไร้มนุษยธรรมนั้นจะกระทำมิได้ ประกอบกับประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาต่อต้าน การทรมานและประติบัติ หรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี และได้ลงนามอนุสัญญา ระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการบังคับให้หายสาบสูญ จึงต้องมีบทบัญญัติที่กำหนดฐาน ความผิดเป็นการเฉพาะ ตลอดจนมีมาตรการป้องกันและปราบปราม มาตรการเยียวยาผู้ได้รับความเสียหาย และมาตรการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามข้อบทในอนุสัญญาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นการยกระดับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยให้เทียบเท่าสากล และสอดคล้องกับหลักการของ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สมาชิกฯ อภิปรายในประเด็นสถานการณ์การทรมานหรือถูกบังคับให้สูญหายโดยไม่สมัครใจ เช่น กรณีนายสมชาย นิละไพจิตร กรณีนายวันเฉลิม สัตย์ศักดิ์สิทธิ์ กรณีนายสยาม ธีรวุฒิ กรณีนายเด่น คำแหล้ กรณีบิลลี่ พอละจี นักต่อสู้เรียกร้องในฐานะตัวแทนประชาชน กรณีผู้กำกับใช้ถุงดำคลุมหัวผู้ต้องหาตึกตึกเสพติด ฯลฯ สถานการณ์การทรมานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งมีข้อร้องเรียน ๓๖๔ เรื่อง (ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๗) และ ๒๕๐ เรื่อง (ปี ๒๕๕๗ - ปัจจุบัน) เช่น กรณีนายอับดุลเลาะ อีซอมูซอ ที่เสียชีวิตระหว่างถูกเจ้าหน้าที่ ควบคุมตัว ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นที่ต้องมีกฎหมายเฉพาะ ประเด็นการทรมานซึ่งเกิดจากการกระทำของ เจ้าหน้าที่รัฐ ฝ่ายสอบสวนกระทำการเพื่อให้ได้ข้อมูล การทรมานเป็นวัฒนธรรมองค์กรที่ไม่ถูกต้อง เช่น ชู คุกคาม ทำร้ายร่างกาย ใช้ไฟฟ้าช็อต ขั้นตอนที่เกิดการกระทำความผิด เช่น ตำรวจ/ทหาร คุมตัวไปเซฟเฮาส์ เพื่อซักถาม ผู้ทราบเรื่องไม่กล้าแจ้งเหตุ พนักงานสอบสวนไม่รับแจ้ง เรื่องแพะรับบาป ประเด็นเรื่องฐานความผิด (มาตรา ๕ และมาตรา ๖) ประเด็นที่ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประติบัติ หรือการลงโทษอื่นที่โหดร้ายที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (CAT) ประเด็นที่ประเทศไทยยังไม่ได้ ให้สัตยาบันในอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการบังคับให้หายสาบสูญ (ICPPED) การทบทวนสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของประเทศไทยซึ่งถูกตั้งคำถามจากประเทศต่าง ๆ ประเด็นอายุความ เช่น กำหนดอายุความ ๕๐ ปี หรือไม่กำหนดอายุความ ประเด็นคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมาน และการกระทำให้บุคคลสูญหาย การกำหนดสัดส่วนของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้แทนประชาชน ประเด็น มาตรการป้องกันและปราบปราม เจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้บังคับใช้กฎหมาย เช่น ตำรวจ ทหาร ราชทัณฑ์ ที่มีอำนาจ จับกุม ควบคุมตัว กระบวนการขึ้นจับกุมต้องมีความโปร่งใส ควรยกเลิกพฤติกรรมในลักษณะจารีตนครบาล ประเด็นมาตรการเยียวยา ศาลต้องพิจารณาด้วยความรวดเร็ว ต้องมีกองทุนตามกฎหมาย เพื่อดูแลผู้ให้ข้อมูล และผู้ได้รับความเสียหาย ปัญหาทางปฏิบัติในการบังคับใช้กฎหมาย เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องใช้กระบวนการ สืบสวนสอบสวนที่ถูกต้องตามกฎหมาย ข้อเสนอแนะในการกำหนดบทนิยามที่ครอบคลุมและเฉพาะเจาะจง เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้บังคับบัญชา การกำหนดนิยามของผู้เสียหาย เช่น ให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน แห่งชาติเป็นผู้เสียหาย ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๔๗ (๖) การตั้งคณะกรรมการที่เป็นอิสระ มีสัดส่วนจากบุคคล หรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง กระบวนการระงับเหตุ การสืบสวนสอบสวนที่เป็นธรรม การกำหนดมาตรการเยียวยา ที่ชัดเจน มาตรการป้องกันไม่ให้เกิดการทรมานหรือการอุ้มหาย เช่น กรณีศาลไม่เปิดทำการ การเปิดเผยข้อมูล

